

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Anatol Grobari,
în cauza civilă la la cererea de chemare în judecată depusă de Anatol Grobari
către Direcția Generală Asistență Socială a Consiliului municipal Chișinău cu privire
la anularea ordinului nr. 881-p din 05 iulie 2017 „cu privire la încetarea contractului
individual de muncă”, repararea prejudiciului material și moral cauzate de lipsa
forțată de la muncă, începând cu 06 iulie 2017 și până la data restabilirii în funcție,
împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Anatol Grobari și menținută hotărârea din 29 iunie 2018 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 05 octombrie 2017, Anatol Grobari a depus cerere de chemare în judecată
către Direcția Generală Asistență Socială a Consiliului municipal Chișinău, prin care
a solicitat anularea ordinului nr. 881-p din 05 iulie 2017 „cu privire la încetarea
contractului individual de muncă”, repararea prejudiciului material și moral cauzate
de lipsa forțată de la muncă, începând cu 06 iulie 2017 și până la data restabilirii în
funcție.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, conform graficului de acordare
a concediilor anuale de odihnă, adus la cunoștință tuturor lucrătorilor sociali la
începutul anului 2017, îi revenise dreptul legal la acordarea concediului, începând
cu 01 iulie 2017. Astfel, la 30 iunie 2017, a înaintat șefului Direcției Generale
Asistență Socială a Consiliului municipal Chișinău o cerere privind acordarea
concediului anual de odihnă, conform graficului stabilit și aprobat din timp, însă,
pârâtul i-a solicitat ca în perioada concediului să fie asigurat cu un alt lucrător, care
să îndeplinească atribuțiile de serviciu, în caz contrar va fi privat de dreptul la
concediu în perioada de vară.

Potrivit reclamantului, la 07 iulie 2017, a fost invitat la Direcția Generală Asistență Socială a Consiliului municipal Chișinău pentru a face cunoștință cu ordinul nr. 881-p din 05 iulie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă. Apreciind ordinul în cauză ca fiind emis contrar prevederilor Codului muncii, Anatol Grobari s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 29 iunie 2018 din Judecătoria Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Anatol Grobari către Direcția Generală Asistență Socială a Consiliului municipal Chișinău privind anularea ordinului nr. 881-p din 05 iulie 2017 „cu privire la încetarea contractului individual de muncă”, repararea prejudiciului material și moral cauzate de lipsa forțată de la muncă, începând cu 06 iulie 2017 și până la data restabilirii în funcție.

Prin decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Anatol Grobari și menținută hotărârea din 29 iunie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut în hotărârile sale că, din materialele cauzei rezultă cert faptul absenței nemotivate a reclamantului de la locul de muncă în perioada 19 iunie 2017 – 22 iunie 2017, adică pentru 4 zile consecutive, fără a prezenta angajatorului un document confirmativ care să legalizeze absența sa de la serviciu.

La 13 august 2020, Anatol Grobari a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

La 01 octombrie 2020, Direcția Generală Asistență Socială și Sănătate a Consiliului municipal Chișinău a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia și menținerea deciziei contestate.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Anatol Grobari, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 28 mai 2020 și expediată participanților la proces la 19 iunie 2020 (f.d. 185), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 13 august 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se

consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Grobari Anatol.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Grobari Anatol.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru